

దండకారణ్య మహిళా ఉద్యమకారులపై పాశవిక దాడులు - ఏరోచిత ప్రతిష్ఠటన

- ఆమన్

మావోయిస్ట్ ఉద్యమాన్ని దేశ అంతరంగిక భద్రతకు అతి పెద్ద ప్రమాదంగా అభివర్షిస్తున్న దేశ పాలకులు ప్రత్యేకించి 2009 నుండి ఒక క్రూరమైన అణచివేత యుద్ధాన్ని కొనసాగిస్తున్న సంగతి తెలిసిందే. దీన్ని ఆపరేషన్ గ్రీన్స్పాంట్ అని ప్రకటించినప్పటికే, కాదని బుకాయించినప్పటికే ఇది నిజానికి ప్రజలపై యుద్ధమని, దీని అసలు లక్ష్యం దేశ వసరులన్నిటినీ సామ్రాజ్యవాదులకు, బండా పెట్టుబడిదార్లకు దోచి పెట్టడానికి ఏ అడ్డంకి లేకుండా చేయడమని ఇప్పటికే పలువురు ప్రజాసామ్రాజ్యవాదులు, దేశభక్తులైన రచయితలు, కళాకారులు, జర్రులిస్టులు, మేధావులు ఆధారాలతో చాటి చెప్పారు. ఈ అణచివేత యుద్ధానికి లేదా ఆపరేషన్ గ్రీన్స్పాంట్కు ఒక మయ్యి కేంద్రంగా వున్న దండకారణ్యంలో ఆ పేరుకు తగినట్టగానే పచ్చని పంట పొలాలపై, అడవులపై, ఆదివాసీ గూడాలపై, అడవి బిడ్డలపై విచ్చలవిడి దాడులు, హింస కొనసాగుతున్నాయి. ఇప్పుడు ‘శిక్షణ’ పేరుతో ల్రిగేండ్ స్థాయిలో భారత పైన్యం కూడా దండకారణ్యంలోని అబూజ్మాద్ ప్రాంతంలో తిష్ట వేయడంతో ఇది మునుముందు ఊహింపశక్యం గాని స్థాయికి చేరే ప్రమాదం వున్నది.

నాటి సల్వాజుడుంలో గానీ, నేటి ఆపరేషన్ గ్రీన్స్పాంట్లో గానీ ప్రత్యేకించి మహిళలు గతంలో ఎన్నడూ లేని స్థాయిలో రకరకాల హింసాదొర్జన్యాలకు, అవమానాలకు గురవుతున్నారన్న వాస్తవాలు ఇప్పటికే పలు రిపోర్టుల ద్వారా బైటికి వచ్చాయి. ఈ మధ్య కాలంలో రమణ్ సింగ్ ప్రభుత్వం రహస్య హంతక ముతాల ద్వారా, ప్రత్యేకించి వుద్యమంలో చురుగ్గా పని చేస్తున్న మహిళా కార్యకర్తలను పట్టుకొని పాశవికంగా సామూహిక అత్యాచారానికి పాల్పడి హత్య చేయించే పచ్చి ఫాసిస్ట్ చర్యలకు పాల్పడుతున్నది. లాటీన్ అమెరికా నియంతలు కిరాయి హంతకుల్లి, ప్రైవేట్ హంతక గ్యాంగుల్లి పురికొల్లి చట్టవ్యతిరేక హత్యలకు పాల్పడినట్టగానే, ప్రపంచంలోనే తమది అతి పెద్ద ప్రజాస్ామ్రామ్యమని చెప్పుకునే మన దేశ పాలకులు కూడా న్యాయమైన ప్రజా వుద్యమాలను అణవడానికి ఇలాంచి చట్టవ్యతిరేక, నీతిబాహ్యమైన చర్యలకే పాల్పడుతున్నారు. ఇందులో భాగమే దండకారణ్యంలో ఇచ్చేవల జరిగిన ఈ తరచో దాడులు, హత్యలు, ‘ఎన్కౌంటర్లలో చంపినపుడు కనీసం మరణాలు నమోదయినా అవుతాయి కానీ

ఇలాంటి హత్యలు మాత్రం ఎక్కడా నమోదు కూడా కావడం లేదు. ఈ హత్యలను ఖండిస్తూ మావోయిస్టు పార్టీ, ప్రజా సంఘాలు చేసే పత్రికా ప్రకటనలకు భర్తీనిగాఢ్ మీడియా ఏ మాత్రం చోటివ్యకపోవడం కూడా ఈ గ్రీన్స్‌పంట్ దాడిలోని మరో ముఖ్యమైన పార్ష్వం.

నిజానికి ఈ రకం దాడులలో ప్రాణాలు కోల్పోయిన వుద్యమ మహిళలు ఏ నేపథ్యం గలవారు? వుద్యమంలో వాళ్లు నిర్వహిస్తున్న పొత్త ఏమిటి? అని పరిశీలిస్తే వీళ్లు బాగా వెనుకబడిన ఆదివాసీ సమాజంలో పుట్టి పెరిగి, మార్పిజం అనే శాస్త్రియ సిద్ధాంతంతో సాయుధమై ఈ కుళ్లు వ్యవస్థను సమూలంగా మార్చాలని నడుం బిగించిన వాళ్లు. దేశ పాలకులు ‘అభివృద్ధి’గా చెబుతూ పాల్పడుతున్న భారీ వినాశనానికి జవాబగా స్వావలంబన, సహకారం అనే విలువల ఆధారంగా పాదుకుంటున్న ప్రజల ప్రత్యామ్నాయ అభివృద్ధి సమూలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న వాళ్లు. ఇలాంటి మహిళలను టార్టెట్ చేసి అమానుషంగా హత్య చేయడం అనేది కేవలం వ్యక్తులుగా వాళ్లను నిర్మాలించడానికి కాదని, వాళ్లు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న, వాళ్ల శ్రమతో, చూరపతో, మేధస్సుతో నిర్మాణమవుతున్న ప్రత్యామ్నాయ ప్రజా అధికారాన్ని లేకుండా చేయడానికి అని అర్థం చేసుకోవడం కష్టమేమీ కాదు. అలాగే ఈ రకం ఫోసిస్టు దాడులను ఇక్కడి ప్రజలు, ముఖ్యంగా మహిళా ఉద్యమకారిణలు ఎలా ఎదుర్కొంటున్నారనే విషయాన్ని గమనించినపుడు పాలకుల అన్ని రకాల నీచమైన ఎత్తుగడలు అంతిమంగా ఎలా ఉటమి పాలు కాక తప్పవో అర్థమపుతుంది.

ఇలాంటి కుట్టపూరిత క్రూర హత్యాకాండలలో దండకారణ్యంలో ఇప్పటి వరకు ఇద్దరు మహిళా వుద్యమకారిణలు ప్రాణాలు కోల్పోగా మరి కొందరు తృటిలో ప్రాణపాయాన్ని తప్పించుకున్నారు. మరి కొందరు మహిళలు ఒంటరిగానే తెగించి ప్రతిఫలించి కిరాయి హంతక మురాలకు వెన్ను జ్వరం పుట్టించారు. ఈ సంఘటనల పూర్వపూలు ఇలా వున్నాయి.

కుఫ్ఱి అనే ఆదివాసీ యువతి 2010 ఫిబ్రవరి 12న కిరాయి హంతకుల దాడిలో ప్రాణాలు కోల్పోయింది. పాలకులు ‘అబ్బాజ్ మాడ్’గా పేర్కొనే మాడ్ ప్రాంతానికి చెందిన ఈ పాతికేళ్ల యువతి పుట్టింది పైవేరు గ్రామంలో. సాధారణంగా ఆదివాసులంతా, ప్రత్యేకించి మహిళలంతా ఎదుర్కొనే రక్తహినత లాంటి అనారోగ్య సమ్ములతో బక్కపులువగా, బలహీనంగా కనిపించే ఈ కామ్యేడ్ దుమ్మనార్ అనే గ్రామంలో విషప జనతన సర్కార్ నిర్వహించే సమూనా వ్యవసాయ క్షీత్రంలో పని చేసే కార్యకర్త. 2010 జనవరిలో ప్రముఖ మానవహక్కుల కార్యకర్త, రచయిత గౌతం నవలభా తన దండకారణ్య పర్యటనలో భాగంగా ఈ సమూనా వ్యవసాయ క్షీత్రాన్ని కూడా చూసి వెళ్లాడు. ఆ తర్వాత ఆయన రాసిన ‘డేన్ అంద్ నైట్స్ ఇన్ ద హర్ట్ల్యాండ్ ఆఫ్ రెబెలియన్’ అనే వ్యాసంలో ఈ వ్యవసాయ క్షీత్రం సాధించిన ఫలితాలను ప్రపంచానికి చాటాడు. ఆ ఫలితాల వెనుక ఈ బక్కపులుచని యువతి చిందించిన చెమటనెత్తురులున్నాయి.

నిజానికి ఈ యువతి విష్ణువోద్యమంలో భాగస్వామి కావడమే ఒక ఆశ్చర్యం. ఎందుకంటే ఈమె బహుశా 2006లో టైఫాయిడ్ బారిన పడి చాలా తీవ్రంగా జబ్బు పడింది. కుటుంబసభ్యులు తమకు తెలిసిన వైద్యులు చేసి ఇక బతకదనే నిశ్చయానికి వచ్చి ఆమెను ఇంటి పక్కన పెంటకుప్ప పైన మంచంలో పడవేశారు. అలా వేస్తే బతకవచ్చనేది ఆదివాసులలో ఒక మూడు నమ్మకం. ఆ సమయంలో ఆ గ్రామానికి వెళ్లిన గెరిల్లా దళం ఆమెను తీసుకొచ్చి వైద్యం చేసి మందులిచ్చి కాపాడింది. మావోయిస్టు కార్యకర్తలు తనకు పునర్జన్మనిచ్చారని ఆమె ఇతరులకు చెప్పుకునేది. వుద్యమం చేతిలో తిగి పూపిర్లు పోసుకున్న కుమ్మి తన జీవితాన్ని విష్ణవానికి అంకితం చేద్దామని నిశ్చయించుకొని 2007లో వుద్యమంలో చేరింది. తన శక్తి సమర్థతల్ని, అభిరుచిని దృష్టిలో పెట్టుకొని స్థానిక పార్టీ ఆమెను నమూనా వ్యవసాయ క్లైట్రంలో కార్యకర్తగా నియమించింది.

ఈకనాడు కేవలం సాయుధ గెరిల్లా దళాల రూపంలోనే ప్రధానంగా కొనసాగిన విష్ణవ కృషి ఈనాడు అనేక జీవన రంగాలకు విస్తరించడంతో చాలా మంది వుద్యమ కార్యకర్తలు నిరాయధంగానే, ప్రజల మద్దతుతో, ప్రజా మిలిషియాతో కలిసి బాధ్యతల్ని నిర్వరిస్తున్నారు. అనలు మావోయిస్టు వుద్యమంలో భాగంగా వివిధ స్థాయిల్లో, వివిధ రంగాల్లో భాగస్వాములైన కార్యకర్తలో నిరాయధంగా పని చేసే వాళ్ల సంఖ్య ఎక్కువనేది బహుశా చాలా మంది ఊహకు అందని వార్షమం. కుమ్మి కూడా అలా నిరాయధంగానే, మామూలు వేషధారణతో, ప్రజలలో ఒకదానిగా వుంటునే తన వంతు బాధ్యతల్ని పట్టుదలగా నిర్వహించేది. కొద్ది కాలంలోనే ఆమె ప్రజలకు తలలో నాలుకైంది. ఎక్కడున్న తోటి మహిళలకు సహాయపడడం, ఏ ఇంటిలో వున్న పిల్లల్ని ఆడించడం, జబ్బు పడ్డ వాళ్లకు తన దగ్గరున్న మందులిప్పడం లేదా ఏరియా విష్ణవ జనతన నర్ఱారు వైద్య బృందం వడ్డకు తరలించడం వంటి పనులెన్నో చేసేది. వ్యవసాయ పడ్డతుల్లో మెళకువల్ని త్వరలోనే నేర్చుకొని ప్రజల వ్యవసాయ విధానంలో మార్పు తేవడానికి ఎంతో కృషి చేసేది. ఆలుగడ్డలు వంటి ప్రజలకు పరిచయం లేని కొత్త కొత్త పంటల్ని పండించి ప్రజలకు వాటి సాగు పడ్డతుల్ని అర్థం చేయించిన అగ్నసైజర్ కూడా ఆమె.

ఈ కామ్యేడ్సు అంతం చేయడానికి ఒక పథకం ప్రకారం బైలుదేరిన ఐదుగురు సభ్యుల రహస్య హంతక మూలా పక్క గ్రామమైన ఆల్వేడకు చెందిన సుక్రారం అనే ఏజెంటు సహాయంతో కుమ్మిని పట్టుకుంది. సుక్రారం అనే వాడు సంఘంలో వుంటూనే డబ్బులకు ఆశపడి పోలీసులతో రహస్యంగా ఒప్పందం చేసుకొన్న తొత్తు. సుక్రారంతో పాటు సాదా బట్టల్లో గ్రామస్తుల వేషంలో వచ్చిన హంతకల్ని గుర్తించి కమ్మి, వాళ్లు పిలిస్తే తనే స్వయంగా దగ్గరికి పోయింది. దగ్గరికి రాగానే పట్టేసిన హంతకులు ఆమెను పక్కనే అడవిలోకి తీసుకెళ్లి సామూహిక అత్యాచారానికి పాల్పడి దారుణంగా హత్య చేశారు. ప్రజలకు భీతివహం గొల్పేలా నాలుకను తెగ్గేసి తమ అధికారులకు సొక్కుంగా చూపించడానికి తీసుకెళ్లారు. మెడను తెగ్గేసి మొండాన్ని వేరు చేసి పోయారు. రుఖ్రాండ్లో ప్రాస్ిన్ ఇందువార్ అనే ఒక క్రూరమైన పోలీసు అధికారి తలను గెరిల్లాలు నరికిన సందర్భంలో ‘మాహోయిస్టు హింస’ గురించి భారీ ఎత్తున గగ్గేలు పెట్టిన మీడియా, కుమ్మి వంటి నిరుపేద ఆదివాసీ మహిళల్ని రాజ్యం క్రూరాతిక్రూరంగా హత్య చేస్తే ఏ మాత్రం పట్టించుకోవాలని ద్వారా దాని కార్బోరేట్ అనుకూల, ప్రజా వ్యతిరేక ముఖాన్ని మరోసారి ప్రదర్శించుకుంది.

వివస్తగా, రక్తం మచుగులో భయం గొల్పే విధంగా పడి వన్న కుమ్మి శవం జాడ వెదకడానికి చుట్టుపక్కలు గ్రామాల ప్రజలకు ఒక రోజుకు పైగా సమయం పట్టింది. దుమ్మనార్, ఆ పరిసర గ్రామాల ప్రజలంతా కుమ్మి దారుణ హత్యకు ఎంతో కలత చెందారు. కన్నిరుమున్నిరుగా విలపించారు. ఆ తర్వాత ఆమెకు సగౌరవంగా, విష్వవ సాంప్రదాయాలతో అంత్యక్రియలు జరిపారు.

ఈ సంఘటన జరిగిన ఆరు నెలలకే ఆగస్టు 17న ఇదే హంతక మూలా పొరంగోటి అనే

గ్రామ సమీపంలో మరో దారుణ హత్యకు పాల్పడింది. సరిగ్గా రండు రోజుల ముందు, 63వ భారత ‘స్వీతంత్య’ దిన వేడుకలలో భాగంగా ఎవ్రోట మీద నుండి ప్రథాని మనోహన్ సింగ్ “హింసా మార్గాన్ని వదిలిపెట్టి ప్రభుత్వంతో చర్చలు చేయడానికి ముందుకు రావాలని, సామూజిక, ఆర్థిక అభివృద్ధిని వేగవంతం చేయడానికి మాత్రో చేయి కలపాలని నక్కలైట్లకు మరోసారి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను” అని వల్లించిన మాటలు వచ్చి బూటకమని రుజువు చేస్తూ చైతె అనే మరో కామ్యేడ్ (ప్రెన్ యూనిట్ సభ్యురాలు) గ్రీన్స్ హంటలో భాగంగా రహస్య హంతక మూలా దాడికి బలైంది.

దండకారణ్య విష్వవోర్డుమంలో కీలకపాత్ర పోషించే అనుబంధ విభాగాల్లో ప్రెన్ యూనిట్

ఒకలే. ఈ యూనిట్ ప్రజల సహకారంతో, ప్రజల మద్యలోనే వుంటూ పార్టీ వెలువరించే పత్రికల్ని, కరపత్రాల్ని, పోష్టర్లను, పుస్తకాలను అచ్చువేసి ప్రజల్లోకి, విష్ణవ కార్యకర్తల్లోకి తీసుకెళ్లే పని చేస్తుంది. ఈ యూనిట్సు ఎలాగైనా దెబ్బతీయాలని, తద్వా విష్ణవ సిద్ధాంత, రాజకీయాల ప్రచారాన్ని అధ్యకోవాలని పోలీసు, ఇంటెలిజెన్సీ అధికారులు ఎన్నో కుటులకు, కుహకాలకు పాల్పడుతున్నారు. అయితే ప్రజల సహకారం, అండడండలు వున్న ఇలాంటి యూనిట్సు భారీ ఎత్తున బలగాలతో దాడి చేసి దెబ్బతీయడం అంత సులవు కాదు కాబట్టి రహస్య హంతక ముతాలతోనే దెబ్బతీయడానికి పథకం రూపొదించారు. కుమ్మిని చంపిన హంతకులే పొదంగోటి గ్రామంలో ముగ్గురు యువకులతో రహస్యంగా సంబంధం పెట్టుకొని దబ్బ ఆశతో లోబర్యూకున్నారు. ద్రోహులుగా మారిన ఆ ముగ్గురి సహకారంతో ప్రెస్ యూనిట్ మకాం వేసి వున్న చేటికి రహస్యంగా చేరుకొని దాడికి పథకం వేసుకున్నారు. ప్రెస్ యూనిట్లో పని చేసే ఎవరైనా ఒక మహిళా కాప్రైట్ వాళ్ల వేట'కు లక్ష్మి.

ఆ రోజు పక్కనే వున్న వాగులో ఒంటరిగా స్నానానికి వెళ్లిన చైతెపై ఒక్క వుదుటున దాడి చేసి పెడ రెక్కలు విరిచి పట్టుకొని తీసుకెళ్లారు. ఆమె అరవకుండా నోటిని చేతితో మూసేశారు. కొంత దూరం తీసుకెళ్లి అత్యాచారం జిరిపి చంపేశారు. కుమ్మిని హత్య చేసినట్టుగానే మెడను కోసేశారు. కొంత రక్తాన్ని పాలిథిన్ బ్యాగ్లోకి తీసుకొని, కొన్ని బట్టలను హత్యకు సాక్షంగా తమ యజమానులకు చూపించడానికి తీసుకెళ్లారు. ఒంటైపై బట్టలు లేకుండా రక్తం ముదుగులో పడి వున్న చైతె శవాన్ని కూడా సహచరులు మరుసటి రోజునే కనుక్కేగలిగారు. నిన్నటి దాకా తమతో కలిసి పని చేసిన చైతెను ఆ స్థితిలో చూసిన సహచరులు, ఆ ప్రాంత ప్రజలు కదలిపోయారు, కసితో రగిలిపోయారు. బాధాతప్త హృదయాలతో మరుసటి రోజు అంత్యకియలు జరిపారు. ఆమె ఆశయాల్ని కొనసాగిస్తామని, శత్రువు పాల్పడుతున్న ఈ హేయమైన చర్యలను ఓడిస్తామని ప్రతిన బూనారు.

చైతె కలార్ అనే ఆదివాసీయేతర పీడిత కులానికి చెందిన దాదాపు 30 ఏళ్ల యువతి. ఉత్తర బస్టర్ డివిజన్ (కాంకేర్ జిల్లా) ఎన్హార్ గ్రామంలో నిరుపేదగా పుట్టిన ఈమెను ఇంట్లో లలిత అని పిలుచుకొనే వాళ్లు. గ్రామంలో మొదట కేమివిఎస్ (క్రాంతికారీ ఆదివాసీ మహిళా సంఘం)లో చేరి పని చేసింది. మహిళల సమస్యలపై వుద్యమిన్స్తూ చుట్టుపక్కల గ్రామాల మహిళల్ని సంఘంలో కూడగట్టింది. ఇంటి వద్ద వుంటున్న క్రమంలోనే పార్టీ సబ్యూట్‌ప్రోఫెసర్లు పొందిన చైతె క్రమంలో విష్ణవ లడ్జ్యానికి అంకితమై 1999లో హర్షికాలం విష్ణవకారిణిగా పార్టీలో చేరింది. ఆ తర్వాత 2002 నుండి ప్రెస్ యూనిట్లో సభ్యరాలిగా పని చేసింది. ఇంటి దగ్గర చదువుసంధ్యలు నేర్చుకోలేకపోయినా ఉద్యమంలో చేరిన తర్వాత పట్టడలగా నేర్చుకొని ప్రెస్లో అచ్చు మిషన్‌పై పని చేయడం, కాగితాల్ని మడిచి పుస్తకాలుగా బైండింగ్ చేయడం,

అందంగా అట్టలు వేయడం, ఇంకా ఆ యూనిట్స్ కు అవసరమైన టెక్నికల్ పసులెన్స్ నేర్చుకుంది. కాలినడకన దూరభారాల్ని లెక్కియేయకుండా ప్రైస్‌కు అవసరమైన పేవర్లను, ఇంకను, ఇతర సామగ్రిని మొయడంలో, అచ్చువేసిన సాహిత్యాన్ని మోసుకెళ్లి వివిధ ప్రాంతాలకు చేరవేయడంలో ఎంతో ప్రమించిన ఆదర్శ కమ్యూనిస్టు ఆమె. పేదల బతుకు మారాలంబే విషపం తప్ప మరో మార్గం లేదన్న సాయాన్ని గట్టిగా నమ్మి, దానికి అంకితమై పోయి నిస్యార్థంగా, ఎలాంటి పూగిసలాట లేకుండా పదేళ్ల పాటు పని చేసిన కామ్మేడ్ ఆమె.

ముందే చెప్పినట్టు కుమ్మిని, ఛైతెను చంపిన హంతకులు ఒకే ముతాకు చెందిన వాళ్లు. వాళ్లు ఇదే ప్రాంతంలో పుట్టి వుద్దుమం పెరుగుతున్న క్రమంలో ప్రజా శత్రువులుగా మారి ప్రభుత్వ పోలీసు అధికారుల పంచన చేరి కిరాయి హంతకులుగా మారిన వాళ్లు. డబ్బులకు, తాగుడుకు, మాంసానికి ఆశపడి తమ కంటిని తమ వేలితోనే పొడుచుకుంటున్నామని తెలియని మూర్ఖులు. కుత్తుల్ గ్రామం వాళ్లున కేన బైర, మిచ్చ, ఘర్సవేడ గ్రామానికి చెందిన దల్లు ఎలియాన్ అజయ్, గోమాంగల్ గ్రామానికి చెందిన ఘగుడు, ఇంకా వీళ్లతో చేయి కలిపిన మరి కొందరు హంతక ముతాలుగా తిరుగుతూ ఇటువంటి ఘూతుకాలకు పాల్పడుతున్నారు. వీళ్లతో కలిసి ఈ హాత్యలలో పాల్గొన్న, సహాకరించిన కొందరు ఆ తర్వాతి క్రమంలో ప్రజల చేతికి చికిత్స నేరాలను ఒప్పుకొని ఇటువంటి హాత్యకాండల వెనుక సూత్రధారులెవరో, ఈ ఘూతుకాలకు పాల్పడ్డ తీరుతెన్నులేమిబో అంతా వెళ్లగకార్చ.

పై రెండు ఘుటనల్లోనూ మహిళలనే ప్రత్యేకించి టార్డెట్ చేసి వాళ్లపై మొదట సామూహిక అత్యాచారం జరిపి, తర్వాత గొంతుల్ని కోసేసి బీభత్సకరంగా హాత్య చేయడం అనేది ఎవరో కొందరు వున్నాదులు చేసిన ఘూతుకం కాదు. రాజ్యం ఒక పథకం ప్రకారమే ఇలాంటి హాత్యల ద్వారా ఒక భయానక వాతావరణాన్ని నెలకొల్పాలని నిర్ణయించుకుంది. సాయుధ గెరిల్లలకు బదులు నిరాయుధులను, సాపేక్షికంగా తక్కువ రక్షణలో వుండేవాళ్లను, వ్యవసాయం, ప్రైస్ వంటి నాన్-కంబాటెంట విభాగాల వాళ్లను, ప్రత్యేకించి మహిళలను టార్డెట్ చేయడం వెనుక దానికి స్పష్టమైన రాజకీయ వుద్దేశాలున్నాయి. మొదచీది, ఇక్కడ ప్రత్యేకున్నాయ అధికార సంస్గా ప్రజల్లో స్థిరపడుతున్న విషప జనతన నర్మార్ కార్యకలాపాలను, ప్రత్యేకించి విషపకర భూసంసృషణల్లో భాగంగా అది చేపడుతున్న వ్యవసాయ అభివృద్ధి కార్యకలాపాలను దెబ్బతీయడం. తద్వారా ప్రజలను, విషప జనతన నర్మార్ కార్యకర్తలను భయోత్సాహనికి గురి చేసి వాళ్ల తమ చెమటనెత్తురక్తో, స్పృజనశీలతతో ముందుకు తెస్తున్న ప్రజా అభివృద్ధి నమూనాను రూపు మాపడం. రెండోది, ప్రజా వుద్దుమానికి గొంతుగా, విషప ప్రచార వేదికగా పని చేసే ప్రైస్ లాంటి యూనిట్లను దెబ్బతీసి విషప రాజకీయాల్ని ప్రజల్లోకి చొచ్చుకుపోనియ్యకుండా ఆపడం. అలా ప్రజలు చైతన్యవంతులయ్యే క్రమాన్ని అడ్డుకోవడం. మూడోది, దండకారణ్య వుద్దమంలో ఒక

ముఖ్య శక్తిగా వున్న మహిళా భాగస్వామ్యాన్ని దెబ్బటీయడం. అత్యాచారాలకు పాల్పడడం ద్వారా, అమానవీయ పద్ధతుల్లో హత్యలు చేయడం ద్వారా మహిళలను అభ్యర్థతా భావానికి లోను చేసి వాళ్ళను చొరవగా, సాహసంగా, క్రియాశీలంగా పని చేయనిప్పుకుండా నిరోధించడం. మహిళలోనే కాకుండా పురుషుల్లో అభ్యర్థతా భావాన్ని సృష్టించడం కూడా రాజ్యం లక్ష్యంలో భాగమే. ఉద్యమంలో భాగమైన మహిళలందరి కుటుంబాలకు చెందిన పురుషులు కూడా వుద్యమంలో ఏదో రూపంలో భాగస్వామ్యులే కాబట్టి వాళ్లు తమ సంబంధికులైన మహిళా కార్యకర్తల యోగక్షేమాల పట్ల నిరంతరం ఆందోళన పడేలా చేయడం.

ఈ కుటుంబ ఇక్కడి ప్రజలు, వుద్యమకారులు, ప్రత్యేకించి వుద్యమ మహిళలు సరిగానే అర్థం చేసుకొని దాన్ని ఓడించడానికి తమను తాము శారీరకంగా, మానసికంగా, రాజకీయంగా, సైనికంగా మల్చుకుంటున్నారు. దండకారణ్య వుద్యమంలో మహిళల భాగస్వామ్యం మిగతా వుద్యమ ప్రాంతాలతో పోలిస్తే ఎక్కువ వుండడం కూడా పాలక వర్గాలు కలవరపడే అంశాల్లో ఒకటి. పార్టీ కమిటీలలో, గ్రామ స్థాయిలో పని చేసే కార్యకర్తలలో కూడా మహిళల సంఖ్య గణనీయంగా వున్నది. కొన్ని చోట్ల కమిటీలలో మహిళలే మెజారిటీగా లేదా మొత్తంగా వున్నారంటే ఇక్కడి మహిళలు విష్ణవోద్యమంలో ఎంతటి కీలక పాత్ర పోషిస్తున్నారో అర్థం చేసుకోవచ్చు. అందుకే ఇక్కడి విష్ణవ మహిళా వుద్యమం, మొత్తంగా విష్ణవోద్యమం దీన్నిక ఛాలంజీగానే తీసుకొని ప్రజల క్రియాశీల భాగస్వామ్యంతో రహస్య హంతక మురాల దాడులను ఎదుర్కొంటున్నది. దండకారణ్య మహిళా వుద్యమకారులు హంతక మురాల దాడులకు భయపడో లేదా పిరికితనంతోనో వెనకడుగు వెయ్యుకుండా కుమ్మి, చైతెల అమరత్వంతో ప్రేరణ పొందుతూ కిరాయ హంతక మురాలనే కాకుండా ప్రభుత్వ సాయిధ బలగాలను, కమెండోలను కూడా సాహసంగా ఎదుర్కొంటున్నారు. ఈ క్రమంలో కొందరు మహిళలు పీరత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తూ ఆదర్శంగా నిలుస్తున్నారు.

మే 2011లో ఫర్మగాం అనే గ్రామం సమీపంలో పొంచి వున్న ఒక హంతక మురా ప్రజా విముక్తి గెరిల్లాలకు చెందిన ఒక చిన్న తీముషై దాడి చేయడానికి ప్రయత్నించింది. అదే సమయంలో బహిర్మామి కోసం ఒంటరిగా ఆగిన ఒక మహిళా గెరిల్ల ఒక హంతక దళ సభ్యుడిని గమనించిన వెంటనే తన దగ్గరున్న ఆయుధాన్ని తీసి తూటా పేచింది. కాని అది గురి తప్పడంతో వాడు బతికిపోయాడు. అయితే ఆ దెబ్బతో వాడూ, వాని మురా అందరూ కాలికి ఇద్ది చెప్పారు. ఇలాంటిదే ఒక సంఘటన డిసెంబర్ 2010లో పశ్చిమ బస్టర్ డివిజన్ నేపసర్ పార్క్ ఏరియాలో కూడా జరిగింది.

2011 ఆగస్టు 20న రణిత అనే ఒక మహిళా గెరిల్లా ప్రభుత్వ సాయిధ బలగాల చక్రబంధంలో చిక్కుకొని సాగించిన సాహసాపేతమైన పోరాటం, ప్రదర్శించిన మొక్కలోని దైర్యం ప్రజాయిధు

పురోగమనానికి నిరంతరం ప్రేరణనిస్తూ వుంటుంది. రణిత అసలు పేరు రాంకో హిచ్చామి. వీర మరణం పొందే నాటికి ఆమె వయస్సు 35 ఏళ్లు వుండొచ్చు. గడ్డిరోలి జిల్లా ఏపట్లి తాలూకాలోని పొటువి జెవెల్లి అనే గ్రామంలో పుట్టింది. ఈ గ్రామం గడ్డిరోలి విషపోడ్యమానికి పట్టిగొమ్మగా నిలిచిన వాటిలో ఒకటి. కురచగా, బక్కపలుచగా, అమాయకంగా కనిపించే రణిత తన అనమాన పోరాటంతో, అధ్యాత్మమైన త్యాగంతో దండకారణ్య ప్రజాయుధ చరిత్రలోనే రహితం ఒక కొత్త అధ్యాయాన్ని రచించింది.

దైనందిన విషప కార్యకలాపాల్లో భాగంగా ప్రజల్ని కలవడానికి ఒక దళంతో పాటు చాద్గాం ఏరియాలోని మాకడ్చువ్వ అనే గ్రామానికి రణిత వెళ్లింది. మిగతా సభ్యులంతా గ్రామానికి కొంత దూరంలో అడవిలో మకాం వేయగా రణిత తనతో పాటు ఇద్దరు గెరిల్లా సభ్యుల్ని తీసుకొని వూళ్లోకి వెళ్లింది. ఐదిండ్లయినా లేని ఆ చిన్న పల్లెకు ఆ రోజు దళం వస్తుందన్న ముందున్న సమాచారంపై సాయుధ బలగాలు పొద్దు పొడవక ముందే నాలుగు వైపుల నుండి వూరిని దాదాపు చుట్టేశారు. కోబ్రా కమెండోలు, సీ-60 క్రాక్ కమెండోలు మొత్తం దాదాపు 200 మంది పక్షధృందీగానే ఆ వూరిపై దాడికి పూనుకున్నారు. రణిత తన తోలీ సభ్యులతో వూళ్లోకి ప్రవేశించగానే ప్రజలు ఈ విషయం చెప్పారు. దానితో ఆమె వెనుదిరగడానికి ప్రయత్నిస్తుండగానే కమెండోల దళం ఒకటి ఎదురవనే అయ్యాంది. ఇరు పక్షాల మధ్య కాల్పులు మొదలయ్యాయి. ప్రతిఖుటిస్తూనే మిగతా ఇద్దరు సభ్యులు ఒక దిక్కుకు పురికి అడవిలోకి తప్పుకోగలిగారు కానీ రణిత మూత్రం మరో వైపు పరుగెత్తడంతో వూరి మధ్యలోనే చిక్కుబడి పోయింది. దీన్ని కమెండోలు గమనించారు. కాల్పుల శబ్దం విని చుట్టూ పొంచి వున్న బలగాలన్నీ వూళ్లోకి ప్రవేశించాయి. బైటుపడేందుకు వేరే దారి ఏదీ లేకపోవడంతో రణిత పక్షానే ఇండ్ల మధ్యలోనే వున్న చిన్న జొన్న పెరిడులోకి చొరబడి దాక్కుంది.

పారిపోయిన ఇద్దరు గెరిల్లాలను కొంత దూరం వెంబడించిన కమెండోలు తిరిగి వూళ్లోకి వచ్చారు. మరో గెరిల్లా ఎటువైపు పారిపోయి వుంటుందోనని తర్జనభర్జన పడసాగారు. అలా పోలీసు బలగాలు గుంపులు గుంపులుగా తనకు దగ్గరగా తచ్చాడుతుండడాన్ని రణిత గమనించింది. తనను ఎవరూ కనిపెట్టడం లేదన్న విషయం కూడా అర్థం చేసుకుంది. ఆమె దగ్గరున్న ఆయుధం పోలీసులు, మిడియా సాధారణంగా మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ కాలం నాటిదని చులకన చేసి చెప్పే త్రినాట్టీత్రి రైఫిల్. ఎప్పుడో పోలీసుల నుండి గుంజుకున్న పొత కాలం నాటి బోల్ట్ యాక్స్ రైఫిల్ అది. సరిగ్గా 34 తూటాలున్నాయి. ఆ రైఫిల్తోనే ఆమె ఎలాంటి తడబాటుకు,

గాభరాకు లోను గాకుండా గురి చూసి ఒక కమెండోను నేల గూల్చింది. తూటా ఎటు నుండి వచ్చిందో, ఎవరు కాల్చినదో ఏమీ తెలియని స్థితిలో వాళ్ళండగానే మరోసారి గురి తప్పకుండా త్రైగ్రుర్ లాగింది. మరొక కమెండో కూడా కుపుగూలాడు. శత్రువు ఇచ్చే ఏ చిన్న అవకాశాన్ని కూడా వదలొడ్డని గట్టిగా నిశ్చయించుకున్న రణిత తూటా వెనుక తూటా కాల్చింది. మరో ఇధరు కమెండోలు గాయపడ్డారు. అప్పటికి గానీ కాల్పులు వస్తున్నది తమ పక్కనే వన్ను జొన్ను చేస్తో నుండి అనే విషయం వాళ్ళకు అర్థం కాలేదు. ఇక వాళ్లు ఎల్వంజీ, ఏకే-47, ఎన్సెవెల్సెర్, ఇన్స్పెస్స్, మోర్స్ట్రోర్ తదితర అత్యాధునిక ఆయుధాలన్నీ ప్రయోగించి వేల కొద్ది తూటాల జడివాన కురిపించారు. రణిత జొన్న చేసు మధ్యలో వన్ను ఒక చిన్న గొయ్య వంటి పల్లవు ప్రదేశాన్ని అసరా చేసుకొని తన్న తాను రక్షించుకుంది.

సాయుధ బలగాలు ఊరంతటినీ దిగ్బుంధించడంతో గ్రామస్తులంతా ఎటూ పోలేక ఇండ్లోనే వుండిపోయారు. ఒకే ఒక్క గెరిల్లా సాగిస్తున్న ప్రతిఘటనలో తమకు జరుగుతున్న భారీ సప్పాలతో వెంటికి కమెండోలు ప్రజల్ని బైట కుపేసి కర్రలతో బాది తమ ‘ప్రతాపం’ చూపించారు. రణితకు ప్రజల రోదనలు, అరుపులు, కమెండోల తిట్టు సుప్పంగా వినిపిస్తూనే వన్నాయి.

అప్పటికి మధ్యాహ్నం దాదాపు మూడు గంటలైంది. ఈలోగా పోలీసుల వాకీటాకీలన్నీ అదనపు సహాయం కోసం మొత్తుకుంటూనే వన్నాయి. ఇక్కడ ఒక పెద్ద నక్కలైట్ల డళంతో పోరాటం జరుగుతున్నట్టు సందేశాలు గడ్డిలోలి జిల్లా కేంద్రం నుండి నాగపూర్, ముంబాయిల దాకా ప్రసారం అయ్యాయి. గడ్డిలోలి భారీ ఎన్కోంటర్ అంటూ టీవీలలో స్ట్రోలింగ్ మొదలైంది. హాలికాష్టర్లోచ్చాయి. గాయపడ్డ వాళ్లనూ, చనిపోయిన వాళ్లను మోసుకొని పోయాయి. అదనపు తూటాలతో అదనపు బలగాలు దాదాపు ఒక డజను వైనిపూర్వాఫ్ వాహనాల్లో చేరుకున్నాయి. తాను ఈ చుట్టివేత నుండి బైటపడడం అసాధ్యమనే అంచనాకు రణిత బహుశా వచ్చే వుంటుంది. కొన పూపిరి వున్నంత వరకు ప్రతిఘటనను కొనసాగిస్తూనే వుండాలని గట్టిగా నిశ్చయించుకుని వుంటుంది.

మండ బలం, ఆయుధాల బలంతోనే విజయాలు సాధిస్తామని విశ్రవీగే కమెండోలు గుళ్ల పరచంతో పాటు దాదాపు పాతిక గైనేడ్లు ఆ జొన్న చేస్తోకి విసిరారు. జొన్నచేసంతా గాయపడి చెల్లా చెదురుగా ఒరిగిపోసాగింది. రణిత మాత్రం వుక్కిరిబిక్కిరి చేసే పొగ, చెవులు పేలి పోయే శబ్దాలు, కేకలు, తిట్లు, మధ్యమధ్యన ‘లొంగిపో’ అంటూ అరిచే అరుపుల మధ్య, కళ్లన్నీ మండిపోతున్నా తాగేందుకు చుక్క సీళ్ళయినా లేని దుర్భర పరిస్థితిలో సైతం ఏ మాత్రం గుండె జారకుండా ఆ జొన్న చేసునే ఆధారం చేసుకొని, ఆ వంపు నేలను కరుచుకొని వుండిపోయింది. గతంలో జరిగిన పడ్డల్ ఎన్కోంటర్ గురించి, సింగరేణి అమరుడు సమ్మిరెడ్డి సాగించిన ఒంటరి పోరాటం గురించి ఆమెకు తెలుసో తెలియదో గానీ ఆ పీరోచిత వారసత్వాన్ని ఆమె

సమున్వతంగా నిలబెట్టింది. చాలా సేవటి నుండి ఆమె నుండి ఎలాంటి ప్రతిఫుటనా రాకపోవడంతో చనిపోయి వుంటుందనే అంచనాకు వచ్చిన కమెండోల టీం ఒకటి బులెట్ ప్రూఫ్ జాకెట్లతో విచ్చులవిడిగా ఆటో షైరింగ్ చేస్తూ జొన్సు చేసులోకి చూరబడే ‘డైర్యూం’ చేశారు. కానీ రణిత ఏ మాత్రం అందోళన చెందకుండా వాళ్ళను దగ్గరి దాకా రానిచ్చి గురి చూసి మొదటి దెబ్బకు మొదటి వాడిని కుపుగూళ్లింది. వెంట వెంట మరి కొన్ని తూటాలు కాల్పడంతో మరో ఇద్దరు గాయాల పాలయ్యారు. ఈ దెబ్బతో ఇక కమెండోల డైర్యూం చచ్చుబారి పోయింది.

అప్పటికి అందిన అదనపు బలగాలతో దాదాపు సంఘటనా స్థలంలో బలగాల సంఖ్య ఐదారు వందలకు చేరింది. చుట్టూ మోహరించిన బలగాలన్నీ కలిపితే దాదాపు ఒక బెట్టాలియన్ సంఖ్యతో వన్ను కమెండో, పోలీసు బలగాలు ఒకే ఒక్క ఒంటరి ఆదివాసీ యువతిని, ఒంటూపిరి ప్రాణాన్ని ఎదురోపుడానికి నానా అగచాట్లు పడాల్చిన స్థితి. ‘ఎన్కొంటర్’ అంటేనే ఎవరైనా ఒక పెద్ద నక్సలైటు నేత లేదా కొందరు నక్సలైట్లు చనిపోవడం, పోలీసులకు ఏమీ కాకపోవడం అనే అర్థం స్థిరపడిపోయిన సందర్భంలో నిజమైన ఎన్కొంటర్లు ఎలా వుండగలవో అందరికి తెలిసేలా చెప్పిన సంఘటన ఇది.

ఇక చివరన జొన్సు చేసునంతా కోసేస్తే తప్ప ఆమె వునికిని కమెండోలు గ్రహించారు. పైగా చీకటి పడబోతున్నది. రాత్రయితే ఆమె ఎలాగైనా తప్పించుకోవచ్చు. ఇంతా చేసి తమకు ఇంత సష్టూ కలిగించిన ఒక్క నక్సలైటును కూడా అంతం చేయలేకపోతే ఆ పరాభవం తమ గ్రీన్స్మాంట్కు ఎంత పెద్ద ఎదురు దెబ్బతుందో తెలుసు వాళ్ళకు. పైగా ఈ ఓటమికి గురవుతున్నది చిదంబరం గ్రీన్స్మాంట్ కోసమే ప్రత్యేకంగా గ్రీహాంధ్స్ తరహాలో రూపొందించిన కోల్రా బలగమాయి. అయితే జొన్సు చేస్తోకి అడుగుబెట్టే డైర్యూమే లేని వాళ్ళకు దాన్ని కోయడానికి దమ్మెక్కడిది? దాంతో అక్కడ బలవంతంగా కుప్పేసి వుంచిన ప్రజల్ని కొట్టి, కాల్చి చంపుతామని బెదిరించి జొన్సు చేసు కోయించడానికి లోపలికి పంపారు. ఈ లోగా కొందరు కమెండోలు పక్కనున్న ఒక చెట్టు పైకికార్య. జొన్సు చేసును దాదాపు పూర్తిగా కోసేసే సమయానికి వాళ్ళ పై నుండి రణిత వునికిని గుర్తించగలిగారు. వెంటనే వాళ్ళ చెట్టు పై నుండే గుళ్ల వర్షం కురిపించడంతో రణిత అక్కడికక్కడే కొనపూపిరి విధిచింది.

ఉదయం ఏడు గంటల నుండి సాయంత్రం ఐదు గంటల దాకా, దాదాపు పది గంటల పాటు ఈ వౌంటరి మహిళ చేసిన ప్రతిఫుటనా పోరాటం ఘలితంగా ముగ్గురు కమెండోలు (పీళ్లలో ఇద్దరు కోప్రాలు) చనిపోగా, మరో నలుగురు కమెండోలు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. పోలీసులు మరిన్ని తూటాలు కురిపిస్తూ ఆమె మృతదేహాన్ని సమీపించగా ఆమె దగ్గర ఇంకా 19 తూటాలు మిగిలే వున్నాయి. అంటే ఆమె ఖర్చు చేసింది కేవలం 15 తూటాలు మాత్రమే. పోలీసు బలగాలు పదుల సంఖ్యలో వన్ను నక్సలైట్లతో జరిగిన కాల్పుల్లో ఈ నష్టాలు జరిగినట్టు

ప్రకబీంచి తమ పరువను నిలుపుకోవాలని ప్రయత్నించినప్పబీకీ మూడు డజస్టకు మించని మాకడ్చుప్పు గ్రామస్తులందరూ రణిత సాహసానికి, త్యాగానికి సజీవ సాక్షింగా నిలిచారు. తెల్లవారే సరికి అమె వీరత్వం కథలు కథలుగా పల్లిపల్లెకూ వ్యాపించింది. ఇప్పుడామె పోరాటం ఒక లెజిండ్. ఎందరో యువతులకు అమె ఇప్పడొక రోల్మొడర్. ‘రణిత లెక్క కొట్లూడాలే’ అనేది నేడు ప్రతి ఒక్కరి నోటి మాట. ప్రతి కాప్రైడ్ దృఢ ప్రతిజ్ఞ. మాహోయిస్టు గెరిల్లా దళాల్లో కొత్తగా చేరుతున్న మహిళలు లేదా వివిధ కారణాలతో పేర్లు మార్చుకుంటున్న మహిళా కార్యకర్తలు ఇప్పుడు ‘రణిత’ పేరు పెట్టుకోవడానికి ఆరాటపడుతున్నారు.

ఒక పేద ఆదివాసీ కుటుంబంలో చాలా సాదాసీదాగా పుట్టి పెరిగిన రణిత మొదట క్రాంతికారీ ఆదివాసీ మహిళా సంగటనోలో చురుకైన కార్యకర్తగా పని చేసింది. తన మెదనాన్న కొడుకు ఒకరు ముందే వుద్దమంలో చేరి బాధ్యతల్లో వుండడం కూడా అమె హర్షికాలం కార్యకర్తగా రావడానికి ఒక ప్రేరణ. సంఘంలో వున్నప్పుడే కోల్కతాలో ప్రజా సంఘాలు నిర్వహించిన సభలకు హోజరయిందామె. హైద్రాబాద్లో జరిగిన మహిళా సెమినార్కు కూడా కేవింఎన్ తరఫున ప్రతినిధిగా హజిరు కావల్సి వుండె కానీ ఏదో కారణంతో ఆగిపోయింది. 1999లో దళంలో చేరి సభ్యురాలిగా పని చేసిన రణిత ఆ తర్వాత విఘ్వవ జనతన సర్కార్ కార్యకలాపాల్లో భాగమై చాగ్గాం ఏరియా విఘ్వవ జనతన సర్కార్ అధ్యక్షరాలిగా ఎన్నికెంది. ఆ బాధ్యతలు సమర్థవంతంగా నిర్వహిస్తూ ప్రజలకు తలలో నాలుకగా మెలిగింది. దళంలో సాయుధ గెరిల్లాగా పని చేస్తూనే ప్రజల సమస్యలు, బాధలు తెలుసుకుంటూ వాటి పరిపూర్వానికి కృషి చేసిన ప్రజా నాయకురాలామె. జబ్బు వడ్డ ప్రజలెందరికో విఘ్వవ జనతన సర్కార్ తరఫున వైధ్య సహాయం అందించిన ఆప్తరాలామె. అమె మరణ వార్త విన్న ఆ ప్రాంత ప్రజలంతూ శోకంతో కన్నీరుమున్నీరుయ్యారంటే ఆమెకు వారి హృదయాల్లో వున్న స్థానమేమిటో తెలుస్తుంది. పెద్ద చదువులు గానీ, పేరు ప్రభ్యాతులు గానీ, మరే ప్రత్యేకతలు గానీ లేని, కోరుకోని ఒక సాధారణ గెరిల్లా మహిళ తన దృఢ సంకల్పంతో, అద్భుత సాహసంతో, అసామాన్య త్యాగంతో చరిత్రలో చిరస్థాయిగా నిల్చిపోయింది. ‘మహిళలు పనిలో, యుద్ధంలో పురుషులతో పోటీ పడలేరు’ అని ఇంకా మెదడులో ఏదో మూలలో అఱువంతయినా అనుమానం మిగుల్చికున్న వాళ్ల కట్టు తప్పక తెరిపిస్తుంది అమె పోరాటం.

చరిత్రలో ఎక్కడైనా, ఏ న్యాయమైన వుద్దమాన్యయినా అణచివేసేందుకు పాలకులు అనుసరించిన దమన నీతిలో మహిళలపై హింస, అత్యాచారాలు, హత్యలు ఒక ముఖ్యమైన భాగం. విఘ్వవ మహిళా వుద్దమం ఒక బలమైన స్ఫవంతిగా నడుస్తున్న దండకారణ్యంలో పాలకవర్గాలు ఇలాంటి హేయమైన కుక్కత్యాలకు పాల్పడడం వాళ్ల వర్గ నీతిలో భాగమే. ఈ అడవులలో తమ కార్యాలేట్ దోషించి అడ్డెదీ లేకుండా చేసుకునే కుట్టతో వాళ్ల పాల్పడుతున్న

అణచివేత విధానాలు చివరకు వాళ్ల ఓటమికే దారి తీయక తప్పదని దండకారణ్య విషపోద్యమం, మహిళా వుద్యమకారిణలు సాగిస్తున్న ప్రతిషుటన నిరూపిస్తున్నాయి.

మహిళలపై అమూనుష దాడులకు, అత్యాచారాలకు పాల్పడడం ద్వారా వుద్యమాలను రూపుమాపగలమని విరపీగే దేశ పాలకుల మొహంపై చెక్కన చరిచిన చెంపదబ్బ ‘రణిత’. కుమ్మి, చైతె లాంటి నిరాయుధ, నిస్సహాయ మహిళా కార్యకర్తలను హతమార్యడం ద్వారా వుద్యమ మహిళలను భయాందోళనలకు గురి చేయగలమని భ్రమపడ్డ వాళ్లకు ఇప్పడు ‘రణిత’ ఒక భయం. కుమ్మి, చైతెల త్యాగం దోషిడీ పాలకవర్గాలపై, వాళ్ల కిరాయి సాయుధ బలగాలపై కసినీ, క్రోధాన్ని పెంచితే రణిత చేసిన వీరోచిత పోరాటం దండకారణ్య మహిళలందరికి, దేశంలో పోరాదే మహిళలందరికి ప్రేరణగా నిలుస్తుంది.

